Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

5. december 2013 *

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten — forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 og forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 — tjenestemænd i Unionen — pensionsrettigheder erhvervet i henhold til en national ordning — overførsel til EU-pensionsordningen — beregningsmetode — begrebet »kapitalværdi, der repræsenterer pensionsrettighederne««

I sag C-166/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Krajský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 27. marts 2012, indgået til Domstolen den 3. april 2012, i sagen:

Radek Časta

mod

Česká správa sociálního zabezpečení,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne E. Juhász (refererende dommer), A. Rosas, D. Šváby og C. Vajda,

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. marts 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Radek Časta, som selvmøder

— Česká správa sociálního zabezpečení ved advokátka J. Laumannová

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og D. Hadroušek, som befuldmægtigede

— Europa-Kommissionen ved D. Martin og P. Němečková, som befuldmægtigede,

* Processprog: tjekkisk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 27. juni 2013,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT 1968 I, s. 30), som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004 (EUT L 124, s. 1, herefter »vedtægten«), samt artikel 4, stk. 3, TEU.

2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Radek Časta og Česká správa sociálního zabezpečení (Den Tjekkiske Republiks sociale sikringsstyrelse, herefter »ČSSZ«) angående beregningen af kapitalværdien af de pensionsrettigheder, som vedkommende har erhvervet i henhold til den nationale pensionsordning, og som på hans vegne kan overføres til Unionens pensionsordning.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, i den version, der følger af Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 571/92 af 2. marts 1992 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (EFT L 62, s. 1), har følgende ordlyd:

»Tjenestemanden, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste efter

— at have fratrådt en stilling i en administration eller en national eller international organisation

eller efter

— at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed,

kan ved sin fastansættelse foranledige, at enten den aktuarmæssige modværdi eller den fastsatte tilbagekøbsværdi af de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter, indbetales til Fællesskaberne.

[…]«

4 I den version, der følger af forordning nr. 723/2004, bestemmer artikel 11, stk. 2, til bilag VIII i vedtægten følgende:

»Tjenestemanden, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste efter

— at have fratrådt en stilling i en administration eller en national eller international organisation

— at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed,

kan mellem tidspunktet for sin fastansættelse og det tidspunkt, hvor han opnår ret til alderspension som defineret i vedtægtens artikel 77, foranledige, at der til Fællesskaberne indbetales en indtil den faktiske overførsel ajourført kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter.

I sådanne tilfælde fastsætter den institution, hvor tjenestemanden er ansat efter almindelige gennemførelsesbestemmelser og under hensyntagen til grundløn, alder og valutakurs på datoen for anmodningen om overførsel, antallet af de pensionsgivende tjenesteår, den efter Fællesskabets pensionsordning godskriver ham for den tidligere tjenestes varighed, på grundlag af den overførte kapital, fraregnet det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel.

Tjenestemanden kan kun benytte denne mulighed én gang pr. medlemsstat og pr. pensionsfond.«

5 Artikel 6 i Kommissionens beslutning af 28. april 2004 vedrørende almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 11 og 12 i bilag VIII (*Administrative oplysninger* nr. 60-2004 af 9.6.2004) bestemmer:

»Ethvert beløb, der skal overføres fra den pensionskasse, som den ansatte tidligere hørte ind under, skal attesteres som værende den ajourførte kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet, inden han indtrådte i Fællesskabernes tjeneste, eller, for ansøgninger i medfør af artikel 11, stk. 3, i bilag VIII til vedtægten, inden han genindtrådte.

Det beløb, der skal overføres, skal svare til den samlede sum af denne kapital. Det kan svare til rettigheder, der er erhvervet i perioder med ansættelse i flere administrationer eller organisationer eller på baggrund af flere perioder med lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed.«

Tjekkisk lovgivning

6 I henhold til §§ 3-5 i lov nr. 589/1992 om bidrag til social sikring og bidrag til statens beskæftigelsespolitik, med senere ændringer, betaler arbejdsgiver og arbejdstager sociale bidrag til den tjekkiske pensionsforsikring. Arbejdsgiverens bidragssats udgjorde mellem 1996 og 2003 19,5% og udgør siden 2004 21,5% af udmålingsgrundlaget, hvor udmålingsgrundlaget for arbejdsgiverens bidrag udgør summen af udmålingsgrundlagene for alle den berørte arbejdsgivers ansatte. I denne periode udgjorde arbejdstagerens bidragssats 6,5% af udmålingsgrundlaget.

7 Det fremgår af §§ 33-36 i lov nr. 155/1995 om alderdomsforsikring, med senere ændringer (herefter »lov nr. 155/1995«), at til beregning af alderspensionens beløb sammenlægges et grundbeløb, der er det samme for alle ansøgere, og et variabelt beløb, der afhænger af ansøgerens samlede forsikringsperiode og det beregningsgrundlag, der vedrører denne.

8 I henhold til denne lovs § 34, stk. 1, udgør det variable beløb for hvert hele forsikringsår månedligt 1,5% af beregningsgrundlaget. Perioder, hvor der ikke var nogen relevant indtægt (såkaldte »erstatningsperioder med forsikring«), der eksempelvis omfatter perioder med børnepasning og uddannelse, godskrives i forsikringsperioden med indtil 80%.

9 I henhold til § 15 i lov nr. 155/1995 afledes beregningsgrundlaget af arbejdstagerens personlige udmålingsgrundlag. Dette svarer i henhold til § 16 i lov nr. 155/1995 til gennemsnittet af den månedlige indtægt, ajourført på tidspunktet for beregningen, der er underlagt betaling af pensionsforsikringsbidrag i hele forsikringsperioden, dog højst for de sidste 30 år. For et personligt udmålingsgrundlag på op til 10 000 CZK svarer beregningsgrundlaget til det personlige udmålingsgrundlag. Beløb herover og op til 24 800 CZK medtages med 30% i beregningsgrundlaget og beløb herover med 10%.

10 Forsikringsperioden omfatter erstatningsperioder med forsikring. Med henblik på beregningen af det personlige vurderingsgrundlag nedsættes referenceperioden med såkaldte »udelukkede« perioder, som hovedsageligt er sammenfaldende med erstatningsperioder med forsikring.

11 I henhold til § 105a, stk. 1 og 4, i lov nr. 155/1995, der skal gennemføre kravene i vedtægten, har forsikrede personer, der bliver tjenestemænd eller øvrige ansatte ved Fællesskaberne, og som ophører med at være ansat i Den Tjekkiske Republik, ret til at få pensionsrettigheder, der er optjent i denne medlemsstat, overført til Fællesskabernes pensionsordning, såfremt de ikke modtager nogen pension fra den tjekkiske forsikringsordning, idet »[p]ensionsrettigheder betyder et pengebeløb, der fastsættes som en aktuarmæssig modværdi afhængig af den tilbagelagte forsikringsperiode og udmålingsgrundlagene«.

12 Regeringens bekendtgørelse nr. 587/2006 om detaljerede ordninger for gensidig overførsel af pensionsrettigheder i forbindelse med Fællesskabernes pensionsordning (herefter »bekendtgørelse nr. 587/2006«) foreskriver de nærmere bestemmelser om overførsel af pensionsrettigheder for en tjekkisk tjenestemand, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste. Bekendtgørelsens § 2 regulerer beregningen af det beløb, der skal overføres for en pensionsrettighed, der er erhvervet i Den Tjekkiske Republik og har følgende ordlyd:

»1) Beløbet for en pensionsrettighed, der er erhvervet i Den Tjekkiske Republik, og som skal overføres, beregnes ved at gange den opsatte pensions enhedsværdi med summen af alderspensionens forventede variable beløb og en forholdsmæssig andel af alderspensionens grundbeløb.

2) Den forventede variable alderspension beregnes efter proceduren i § 34, stk. 1, i lov om pensionsforsikring, således at forsikringsperioden og beregningsgrundlaget fastsættes på skæringsdatoen; ved skæringsdato forstås datoen for fremsættelsen af anmodningen om overførsel af pensionsrettigheder over for den kompetente institution ved De Europæiske Fællesskaber […]. Med henblik på fastsættelse af det personlige udmålingsgrundlag anses en periode med deltagelse i De Europæiske Fællesskabers pensionsordning for en udelukket periode. […]

3) Den forholdsmæssige del af alderspensionens grundbeløb beregnes ved at gange alderspensionens grundbeløb, som finder anvendelse på skæringsdatoen, med kvotienten af forsikringsperioden i den tjekkiske pensionsforsikringsordning på skæringsdatoen og forsikringsperioden fra denne dato indtil den dato, hvor den, der anmoder om overførsel af pensionsrettigheder (herefter »ansøgeren«), opnår pensionsalderen i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder på skæringsdatoen. […]

4) Den opsatte pensions enhedsværdi beregnes på grundlag af ansøgerens alder på skæringsdatoen […], på grundlag af de på skæringsdatoen gældende dødelighedstabeller og 70% af værdien af den på skæringsdatoen gældende maksimale tekniske rentesats, der fastsættes i en juridisk bestemmelse med henblik på forsikringsformål. […]

5) For at fastsætte den opsatte pensions enhedsværdi anvendes dødelighedstabellerne fra arbejds- og socialministeriet, som er fælles for mænd og kvinder og henholdsvis for en periode på fem på hinanden følgende kalenderår.

6) Det i henhold til stk. 1-5 beregnede beløb forhøjes med et beløb, der defineres som rente af beløbet i henhold til stk. 1-5 for perioden fra skæringsdatoen indtil datoen inden dagen for beløbets overførsel […] på kontoen for De Europæiske Fællesskabers pensionsordning. […]«

13 Bilaget til bekendtgørelse nr. 587/2006 indeholder en formel til beregning af den opsatte pensions enhedsværdi. Den maksimale tekniske rentesats fastsættes i artikel 12, stk. 1, første punktum, i bekendtgørelse nr. 434/2009 på grundlag af afkastet på statsobligationer.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 Radek Časta, der er tjenestemand i Europa-Kommissionen, var, inden han indtrådte i Kommissionens tjeneste den 1. december 2006, tilsluttet den tjekkiske pensionsforsikringsordning. De tilsvarende bidrag blev indbetalt til denne ordning.

15 Den 28. november 2008 fremsatte Radek Časta en anmodning til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten om overførsel af de pensionsrettigheder, som han havde erhvervet i Den Tjekkiske Republik.

16 Denne anmodning blev fremsendt til ČSSZ, som ved afgørelse af 8. februar 2011 tilbød overførsel af et beløb på 523 584 CZK, der var blevet beregnet i henhold til den nationale lovgivning. Dette beløb var mindre end halvdelen af de for Radek Častas vedkommende indtil denne dato samlede indbetalte bidrag til den tjekkiske pensionsordning.

17 Radek Časta indgav klage over afgørelsen. Efter hans opfattelse er den beregningsmetode, der er fastsat i tjekkisk ret, i strid med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU. Det beløb, der skal overføres, bør i det mindste være tæt på eller overstige det samlede beløb for de indbetalte bidrag. Radek Časta har desuden anført, at der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Han har endvidere bestridt den omstændighed, at der ved beregningen af hans pensionsrettigheder skulle være set bort fra den periode, hvor han havde indbetalt bidrag til Unionens pensionsordning.

18 ČSSZ forkastede klagen ved afgørelse af 10. maj 2011. Den 12. maj 2011 anlagde Radek Časta sag ved Krajský soud v Praze (regional domstol i Prag) med påstand om ophævelse af denne afgørelse.

19 Under disse omstændigheder har Krajský soud v Praze besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Hvordan skal begrebet »kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder« i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til [tjenestemandsvedtægten] forstås? Omfatter begrebet pensionsrettighedsniveauet fastsat både i form af den aktuarmæssige modværdi og i form af den fastsatte tilbagekøbsværdi som defineret i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, således som fastsat inden ikrafttrædelsen af […] forordning nr. 723/2004, eller skal det identificeres med kun et af disse begreber, og hvis ikke, hvordan adskiller det sig da fra disse begreber?

2) Udelukker artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, [TEU], anvendelsen af den metode til beregning af pensionsrettigheder, der er opstillet i § 105a, stk. 1, i lov nr. 155/1995 om pensionsforsikring og i [bekendtgørelse nr. 587/2006]? Er det i denne sammenhæng relevant, at denne beregningsmetode i en specifik sag medfører, at de pensionsrettigheder, der tilbydes overført til EU-pensionsordningen, ansættes til et niveau, som end ikke udgør halvdelen af de bidrag, som en tjenestemand har betalt til den nationale pensionsordning?

3) Skal Domstolens dom [af 16. december 2004 (sag C-293/03, Sml. I, s. 12013)] fortolkes således, at det personlige udmålingsgrundlag med henblik på beregningen af værdien af de pensionsrettigheder, der skal overføres til [EU-]pensionsordningen ved hjælp af en aktuarmæssig metode, som er afhængig af forsikringsperioden, også omfatter den periode, hvorunder EU-tjenestemanden forud for datoen for fremsættelse af anmodningen om overførsel af pensionsrettighederne allerede har deltaget i EU-pensionsordningen?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

20 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten skal fortolkes således, at en medlemsstat kan fastsætte beløbet for den kapital, der repræsenterer pensionsrettighederne, ved hjælp af den aktuarmæssige modværdi eller af tilbagekøbsværdien, som anført i denne bestemmelse i vedtægten før ændringen ved forordning nr. 723/2004, eller om den alene bør anvende en af disse metoder.

21 Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, som affattet før ændringen ved forordning nr. 723/2004, der fulgte af forordning nr. 571/92, bestemte, at tjenestemanden, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste efter at have fratrådt en stilling i en administration eller en national eller international organisation eller efter at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed, kunne ved sin fastansættelse foranledige, at enten den aktuarmæssige modværdi eller den fastsatte tilbagekøbsværdi af de pensionsrettigheder, som han havde erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter, indbetales til Fællesskaberne.

22 Denne bestemmelse gav medlemsstaterne et alternativ med hensyn til at opfylde deres forpligtelse til at vedtage de nationale bestemmelser, der er nødvendige for at sikre institutionernes tjenestemænd mulighed for at overføre deres pensionsrettigheder til Fællesskabets pensionsordning. Idet medlemsstaterne ikke er forpligtet til at give tjenestemænd valgmulighed mellem overførslen af den aktuarmæssige modværdi og den fastsatte tilbagekøbsværdi, stod det dem derfor frit for at anvende en af de to beregningsmetoder (jf. i denne retning dom af 17.12.1987, sag 315/85, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. s. 5391, præmis 20-22).

23 Denne valgfrihed, som medlemsstaterne rådede over, blev udvidet som følge af ændringen af vedtægten ved forordning nr. 723/2004, hvorefter nævnte artikel 11, stk. 2, i bilag VIII bestemmer, at tjenestemanden, der indtræder i Fællesskabernes tjeneste kan mellem tidspunktet for sin fastansættelse og det tidspunkt, hvor han opnår ret til alderspension som defineret i vedtægtens artikel 77, foranledige, at der til Fællesskaberne indbetales en indtil den faktiske overførsel ajourført kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af sine tidligere aktiviteter.

24 Ved fremover alene at anvende begrebet »kapital, der repræsenterer de erhvervede pensionsrettigheder« gav EU-lovgiver medlemsstaterne mulighed for selv at bestemme, hvilken metode der anvendes til beregningen af det beløb, der skal overføres til EU-pensionsordningen, så længe dette beløb materielt repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte tjenestemand har erhvervet på grundlag af sine tidligere aktiviteter.

25 Medlemsstaterne kan følgelig anvende enten den såkaldte metode med »aktuarmæssig modværdi«, som har til formål at beregne nutidsværdien af en fremtidig og eventuel pensionsydelse, hvis beløb normalt nedsættes under hensyntagen til forudbetalingen og dødsrisikoen før forfaldstiden, eller den såkaldte metode med »fastsat tilbagekøbsværdi«, hvorefter denne værdi beregnes ved en sammenlægning af de af den forsikrede og eventuelt af hans arbejdsgiver indbetalte bidrag, eventuelt med tillæg af rente (jf. for så vidt angår disse beregningsmetoder dom af 18.3.1982, sag 212/81, Bodson, Sml. s. 1019, præmis 7 og 8), eller andre metoder.

26 Herefter skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten skal fortolkes således, at en medlemsstat kan fastsætte beløbet for den kapital, der repræsenterer pensionsrettighederne, enten på grundlag af metoden med aktuarmæssig modværdi eller metoden

med fastsat tilbagekøbsværdi eller på grundlag af andre metoder, så længe det beløb, der skal overføres, materielt repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte tjenestemand har erhvervet på grundlag af sine tidligere aktiviteter.

Det andet spørgsmål

27 Med sit andet spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, skal fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en metode til beregning af kapitalværdien, der repræsenterer de pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til den nationale pensionsordning på grundlag af tidligere aktiviteter, som fastsat ved tjekkisk lov, og om besvarelsen af et sådant spørgsmål påvirkes af den omstændighed, at denne metode medfører, at kapitalbeløbet, der skal overføres til EU-pensionsordningen, fastsættes til et niveau, der end ikke når halvdelen af de bidrag, som tjenestemanden og dennes tidligere arbejdsgiver har indbetalt til den nationale pensionsordning.

28 Med henblik på at sikre samordningen af de nationale pensionsordninger og EU-pensionsordningen bør der foretages to på hinanden følgende operationer, hvoraf den anden består i at omregne den kapitalværdi, der repræsenterer de pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til den nationale ordning, til pensionsgivende tjenesteår, som skal tages i betragtning i EU-pensionsordningen. Denne omregning foretages af EU-institutionerne i overensstemmelse med de generelle gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 11, der er fastsat af disse institutioner. Denne operation er reguleret af EU-retten.

29 Derimod foretages den første operation alene af den nationale pensionsmyndighed, som den pågældende har været tilknyttet, inden han tiltrådte tjenesten ved Unionen, idet denne operation fastlægger kapitalværdien, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som er erhvervet i henhold til den nationale ordning i medfør af den berørte medlemsstats relevante lovgivning (jf. dom af 9.11.1989, forenede sager 75/88, 146/88, 147/88, Bonazzi-Bertottilli m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 3599, præmis 17).

30 Henset til de forskellige nationale retsregler skal det bemærkes, at EU-lovgiver ikke med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten har tilstræbt en harmonisering af de forskellige nationale retsforskrifter på området for pensionsordninger, da disse er meget forskellige og komplicerede (jf. dommen i sagen Kommissionen mod Luxembourg, præmis 21). Som generaladvokaten har anført i punkt 43 i forslaget til afgørelse, fremgår det desuden af artikel 48 og artikel 153, stk. 4, TEUF, at medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger er anerkendt i EU-retten.

31 Heraf følger, at medlemsstaterne har et vidt skøn, når de skal de vedtage nationale retsregler til gennemførelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.

32 Dette gælder særligt for den metode, som medlemsstaterne anvender til at fastsætte kapitalværdien, der repræsenterer de pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til den nationale ordning, og som er bestemt til at skulle tages i betragtning af EU-pensionsordningen, da denne metode under alle omstændigheder bør være udarbejdet i overensstemmelse med de principper og retsregler, der regulerer deres pensionsordning.

33 Generelt har medlemsstaterne mulighed for at indføre en fondsbaseret pensionsordning, der yder alderdomspensioner, der er forholdsmæssige med bidragene, eller modsat en ordning, der er baseret på et vist solidaritetsniveau, som bestemmer, at de pensioner, der udbetales inden for rammerne af en sådan ordning, ikke nødvendigvis er forholdsmæssige med bidragene.

34 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at i henhold til den i hovedsagen omhandlede nationale pensionsordning beregnes de pensionsbeløb, som de pensionerede har ret til, efter en formel, der tager hensyn til den samlede periode med bidrag til alderdomsforsikringen og til indkomstens størrelse, sidstnævnte dog meget degressivt. I henhold til denne ordning medfører en højere indkomst ganske vist en højere pension, men lønandele, som overstiger et bestemt niveau, tages kun i betragtning i mindre omfang.

35 I henhold til en sådan løbende finansieret pensionsordning, der har en udpræget solidarisk karakter, er det imidlertid åbenbart, at kapitalværdien, der repræsenterer de erhvervede pensionsrettigheder, ikke svarer til de samlede bidrag fra arbejdsgiveren og dennes arbejdstager til sidstnævntes alderdomsforsikring.

36 Hvis beregningen af kapitalværdien, der repræsenterer pensionsrettighederne, logisk kan udledes af de principper og retsregler, der gælder på pensionsområdet i en medlemsstat, kan denne beregningsmetodes overensstemmelse med EU-retten ikke anfægtes. Det er alene i tilfælde, hvor fremgangsmåden for beregning af denne kapital mærkbart afviger – til fordel eller ulempe for tjenestemanden – fra principperne og retsreglerne i den nationale pensionsordning, at den berørte medlemsstats lovgivning risikerer at udgøre en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed som sikret ved artikel 45 TEUF eller at stride mod de i artikel 4, stk. 3 TEU, fastsatte forpligtelser.

37 Det bemærkes for det første, at ifølge Domstolens faste praksis er EU-tjenestemænd vandrende arbejdstagere (jf. My-dommen, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis, dom af 16.2.2006, sag C-185/04, Öberg, Sml. I, s. 1453, præmis 12, og af 4.7.2013, sag C-233/12, Gardella, ECLI:EU:C:2013:449, præmis 25), og for det andet, at medlemsstaternes forpligtelse til at muliggøre overførslen af de pensionsrettigheder, som tjenestemændene har erhvervet i henhold til deres tidligere hverv, til EU-pensionsordningen og i denne henseende at foretage et valg med hensyn til beregningsmetode er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 4, stk. 3, TEU (jf. i denne retning dom af 17.7.1997, sag C-52/96, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 4637, præmis 9).

38 Den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, som fremstillet i denne doms præmis 11 og 12, synes ikke at afvige fra principperne og retsreglerne i den nationale pensionsordning. Det tilkommer imidlertid den nationale ret at efterprøve, om dette faktisk er tilfældet, især i det foreliggende tilfælde, hvor en sagsøger har fremlagt tungtvejende indicier for det modsatte, samt at efterprøve, om beregningen af det beløb, der skal overføres til EU-pensionsordningen, i tilfælde, hvor de nationale bestemmelser gør det muligt at overføre pensionsrettigheder til en anden national ordning eller til en international organisations ordning, er blevet foretaget på ugunstig vis i forhold til beregningen af det beløb, der skal overføres til sådanne andre ordninger. Alene den omstændighed, at den anvendte beregningsmetode fører til et resultat, hvor beløbet, der skal overføres, er mindre end halvdelen af de bidrag, som tjenestemanden og dennes tidligere arbejdsgiver har indbetalt til den nationale pensionsordning, udgør ikke i sig selv et sådant indicium. Det fremgår i øvrigt ikke af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at de nationale bestemmelser muliggør en overførsel af pensionsrettigheder til en anden national eller international ordning.

39 En tjenestemand, der har anmodet om overførsel af sine pensionsrettigheder, der er erhvervet i henhold til en medlemsstats pensionsordning, til EU-pensionsordningen, kan desuden ikke med føje påberåbe sig, at der foreligger en ulovlig forskelsbehandling i forhold til EU-tjenestemænd fra andre medlemsstater, som følge af at der anvendes en anden metode til beregning af kapitalværdien, der skal overføres. I et sådant tilfælde beror den forskellige behandling nemlig på medlemsstaternes kompetence med hensyn til udformningen af deres pensionsordninger og deres skønsbeføjelser i denne henseende.

40 Herefter skal det andet spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og artikel 4, stk. 3, TEU skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for anvendelsen af en metode til beregning af kapitalværdien, der repræsenterer de tidligere erhvervede pensionsrettigheder, som fastsat

ved tjekkisk lov, selv når denne metode medfører, at kapitalbeløbet, der skal overføres til EU-pensionsordningen, fastsættes til et niveau, der end ikke når halvdelen af de bidrag, som tjenestemanden og dennes tidligere arbejdsgiver har indbetalt til den nationale pensionsordning.

Det tredje spørgsmål

41 Med sit tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og artikel 4, stk. 3, TEU skal fortolkes således, at der med henblik på beregningen af den kapitalværdi, der repræsenterer de tidligere erhvervede pensionsrettigheder, som skal overføres til EU-pensionsordningen, skal tages hensyn til den periode, hvorunder tjenestemanden allerede var tilsluttet sidstnævnte ordning.

42 Det bemærkes for det første for så vidt angår My-dommen, der er påberåbt af den forelæggende ret i forbindelse med det tredje spørgsmål, at Domstolen i nævnte doms præmis 49 har fastslået, at artikel 4, stk. 3, TEU, sammenholdt med vedtægten, er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der ved tildelingen af pension i henhold til den nationale ordning ikke kan tages hensyn til de år, hvor en unionsborger har været ansat i en EU-institutions tjeneste.

43 Selv om det i den sag, der gav anledning til My-dommen, imidlertid drejede sig om, hvorvidt der ved tildelingen af pension i henhold til den nationale pensionsordning skulle tages hensyn til beskæftigelsesperioder tilbagelagt ved Unionens institutioner, har sagsøgeren i hovedsagen for den forelæggende ret nedlagt påstand om, at der med henblik på beregningen af det beløb, der skal overføres fra den nationale pensionsordning til EU-pensionsordningen, i den berørte medlemsstat tages hensyn til de perioder, han har tilbagelagt som tjenestemand ved Kommissionen.

44 Eftersom den situation, der gav anledning til My-dommen, er forskellig fra situationen i hovedsagen, kan nævnte dom ikke bidrage til besvarelsen af det tredje spørgsmål.

45 For det andet fremgår det utvetydigt af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, at de pensionsrettigheder, som en tjenestemand har mulighed for at overføre til EU-pensionsordningen fra den i en medlemsstat gældende pensionsordning, alene er de pensionsrettigheder, der er erhvervet for hverv, der er udøvet, inden vedkommendes indtræden i Unionens tjeneste.

46 Denne bestemmelse præciseres desuden i Kommissionens beslutning af 28. april 2004 vedrørende almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten, som i artikel 6, stk. 1, bestemmer, at »[e]thvert beløb, der skal overføres fra den pensionskasse, som den ansatte tidligere hørte ind under, skal attesteres som værende den ajourførte kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet, inden han indtrådte i Fællesskabernes tjeneste«.

47 Herefter skal det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og artikel 4, stk. 3, TEU skal fortolkes således, at der med henblik på beregningen af den kapitalværdi, der repræsenterer de tidligere erhvervede pensionsrettigheder, som skal overføres til EU-pensionsordningen, ikke skal tages hensyn til den periode, hvorunder tjenestemanden allerede var tilsluttet sidstnævnte ordning.

Sagens omkostninger

48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

1) **Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22. marts 2004, skal fortolkes således, at en medlemsstat kan fastsætte beløbet for den kapital, der repræsenterer pensionsrettighederne, enten på grundlag af metoden med aktuarmæssig modværdi eller metoden med fastsat tilbagekøbsværdi eller på grundlag af andre metoder, så længe det beløb, der skal overføres, materielt repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte tjenestemand har erhvervet på grundlag af sine tidligere aktiviteter.**

2) **Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til forordning nr. 259/68, som ændret ved forordning nr. 723/2004, og artikel 4, stk. 3, TEU skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for anvendelsen af en metode til beregning af kapitalværdien, der repræsenterer de tidligere erhvervede pensionsrettigheder, som fastsat ved tjekkisk lov, selv når denne metode medfører, at kapitalbeløbet, der skal overføres til EU-pensionsordningen, fastsættes til et niveau, der end ikke når halvdelen af de bidrag, som tjenestemanden og dennes tidligere arbejdsgiver har indbetalt til den nationale pensionsordning.**

3) **Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til forordning nr. 259/68, som ændret ved forordning nr. 723/2004, og artikel 4, stk. 3, TEU skal fortolkes således, at der med henblik på beregningen af den kapitalværdi, der repræsenterer de tidligere erhvervede pensionsrettigheder, som skal overføres til EU-pensionsordningen, ikke skal tages hensyn til den periode, hvorunder tjenestemanden allerede var tilsluttet sidstnævnte pensionsordning.**

Underskrifter